

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
 ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 „

НЕДЕЉА 2. МАЈА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИУ. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УНУТРИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

Грађанству вароши Београда.

У свези са својим ранијим решењем од 20. Априла 1893 год. Абр. 2160, којим је сазват општ. збор на дан 2. Маја 1893 год. ради решења питања о поверењу или неповерењу данашњем општинском представништву — Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће по распису Госп. Министра унутрашњих дела од 18. Новембра 1892 год. Пбр. 18968. бити овако састављени

КВАРТОВНИ БИРАЧКИ ОДБОРИ

ЗА ЗБОР, САЗВАТ 2. МАЈА 1893 ГОДИНЕ.

Квартовне бирачке одборе састављаће пет лица, од којих ће на дан збора из сваке групе (којих може бити свега две, једна **за** и друга **против**) по двадесет способних гласача, кад дођу код сваког кварта у осам часова из јутра, изабрати по једно лице за члана бирачког одбора дотичнога кварта.

Остала два члана бирачког одбора одређени су коцком за сваки квартал од оних лица, која су у Јануару месецу ове године изабрата за чланове сталног бирачког одбора и то:

За квартал варошки: Петко Вељковић, предузимач и Марко Барух, мењач;

За квартал врачарски: Павле Стевановић, капет. у пензији и Димитрије Николић, дрвар;

За квартал палилулски: Павле Стевановић, секрет. Касац. и Коста Симић, шпедитер;

За квартал теразијски: Коста Ризнић, трговац и Ђока Бранковић, пензионар;

За квартал дорђолски: Михаило Трпковић, секр. министарства финансије и Никола К. Поповић, трговац;

За квартал савамалски: Атанасије Стевановић, пред. суда у пензији и Милан Ст. Марковић, адвокат.

Ако ко од ових коцком одређених чланова бирачког одбора неће да дође на збор у време одређено или, ако која група гласача неће да врши права која јој се овим дају, тада ће сав потребан број чланова бирачког одбора изабрати они гласачи, који своје право неће да напусте.

За петог члана — Председника — бирачког одбора изабраће свака група гласача по једнога кандидата, а коцка ће одредити, ко ће од њих бити Председник бирачком одбору.

Главни бирачки одбор састављају сви председници кварталних бирачких одбора и још по два члана, која ће по двадесет способних гласача и са једне и са друге стране, дан пре збора, јавити општинском суду и одредити још и по једнога замењеника.

Председник овом главном бирачком одбору биће по годинама најстарији председник бирачких одбора из одељака. Ако би то било сумњиво, онда ће се он одредити коцком.

Од Суда општине вароши Београда 26. Априла 1893. године
 АБр. 2262.

О Б Ј А В А.

Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће се бирачке карте за избор народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. почети издавати од 3. Маја 1893 год. пуноправним бирачима онако, како прописује закон о изборима народних посланика.

Издавање карата вршиће се у суду општине београдске у правозаступничком одељењу.

Од Суда општине вароши Београда
30. Априла 1893. г. АБр. 2353.

НАРЕДБА.

Општински суд приметно је: да се разни отпаци покупљени са ђубришта, као што су: коске, старе крпе, хартије стакларије и томе подобно носе по свима варошким тржиштима и улицама ради продаје. Како је ово противно санитарским прописима о одржавању чистоте, која је један од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине вароши Београда позван чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитарских прописа.

Наређује:

да се продаја и куповина ових отпадака може вршити од сада само на друму вишњичком и нигде више.

Ко би противно поступи овој наредби казниће се по §. 326 крив. закона

Сбр. 4306. Од суда општине вароши Београда 16. Априла 1893 г. у Београду.

НАРЕДБА.

Одбор је општински у својој седници од 15. Априла 1893 год. на основу чл. 5. закона о чувању пољских имања пропи-

сао ове казне за потрице за ову 1893 год.

I. За прегажени или опашени 1 квадрат метар пашњака, бранџка, воћњака, ливаде и детелине 0·10 дин.;

II. За један кв. метар баште баншованџине — прегажен или опашен, 0·50 дин.

III. За један чокот виноградеки упропашћен 1·00 дин.;

IV. За прегажени или опашени 1 квадрат метар њиве засејане јечмом или овсом 0·15 дин.;

V. За прегажени или опашени 1 квадрат метар њиве, засејане житом или ражи 0·20 дин.;

VI. а) За један струк кукурузни пре прашења 0·05 дин.;

б.) За један струк кукурузни после прашења 0·10 дин.;

в.) За један струк кукурузни после првог копања 0·15 дин.;

г.) За један струк кукурузни после другог копања 0·20 дин.

Од стране суда општине вар. Београда
19. Априла 1893. г. СБр. 5058.

О Б Ј А В А.

Многе се општине и друге власти обраћају на општину београдску са захтевима, да она или наплати од некога порезу, или да кога у порезу уврсти, или да што друго по овоме послу уради.

Како општина београдска према закону о непосредној порези не ради ове послове, но за то постоји нарочито пореско одељење за вар. Београд, то, да би се излишна преписка избегла, Суд општине вар. Београда

Објављује,

да се све ово-земаљске власти обраћају по напред именованим пословима непосредно пореском одељењу за вар. Београд.

Од суда општине вароши Београда, 17. Априла 1893. год. СБр. 4546.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XX. ВАНРЕДАН САСТАНАК

19. Априла 1893 год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били: г. г. М. Ј. Марковић, др М. Т. Лeko, Љ. Јовановић, Ђорђе Ж. Пешћ, К. Петровић, Г. Бркић, Ђорђе Пераџић, Р. Драговић, Јов. Ђуровић, М. Велизарић, Атанасије Капетан-Спасић, Филип Васиљевић, Мих. М. Ђорић, др. П. Поповић, Андреја Ј. Одавић, Ђ. С. Новаковић, Мих. П. Вончић, М. Д. Банковић, Милош Триковић, Никола Х. Поповић, др. Алкалај, Милан Капетановић и Сава Вељановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука, седнице држане 17. Априла 1893 год. и примљен је без измена.

II.

Председник износи одбору на решење оставку управе општинске, према одлуци одборској од 17. Априла 1893 год. КНбр. 158

По прочитању те оставке Абр 2'60, одбор је решио, да се не уважи оставка г. г. Милована Р. Маринковића Јов. Антонијевића Јов Илића, Дим. Т. Вељковића, А. Надежђића, К. Чупића, М. П. Тодоровића и Данила Чонкића на њихове дужности у општини београдској по да се на дан другог Маја 1893 год. сазове збор грађана београдских да реши питање о поверењу или неповерењу данашњој целокупној општинској управи, које је питање остало нерешено услед поништавања радње збора општинског, држаног 21. Новембра 1892 год. решењем Државног Савета од 30. Новембра 1892 год. Бр. 3913.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд Абр. 2097, којим се тражи уверење о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да му је Лука Јовановић, пиљар олд, непознат.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе којим се траже уверења о сиротном стању и породичном односу

По прочитању тих молби Сбр. 6211 и 6035, одбор је изјавио мишљење, да се Анки Стојиљковићки, бабици општ. може дати тражено уверење; да се суд претходно увери о породичном односу Илије Игњатовића, обућара олд. па тек онда да му изда тражено уверење.

ЦАР СИМЕОН-СНИША НЕМАНИЋ
ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(СВ ЈЕДНОМ ЗЕМЉОПИСНОМ КАРТОМ)

(Направила општина Београдска другом Видовданском наредбом)

Мото:

„Praecipuum munus animum reor, ne virtutes sileantur, utque pravus dictis factisque ex posteritate et infamia metus sit“.

Tacit., Ann, lib. III., cap. 65.

III.

Деспот Симеон-Сниша Немањић
(од 1347.—1357.)

„Велико царство само в себѣ раздѣляяся заустѣтъ“ — Лука, глава 11. 17.

(НАСТАВАК)

Ну, ма да је од стране грчког становништва у свима овим земљама одушев-

брже поврати своју очевину, ипак освојивши и Синошину деспотовину, Нићифор нађе ту надмоћнији арбанашки и српски елемент од грчког. Као Грк већма је заштићивао и волео своје сународнике, а Арбанасе гонио, и намеравао истребити их са свим из тих земаља¹⁾. Арбанаси примете ту намеру Нићифорову, па као надмоћнији елемент, заузму противу њега непријатељски положај. Да би их могао одржати у потчињености, деспоту Нићифору се учини, да је грчки елемент и сувише слаб да савлада упорне Арбанасе; па е тога постара се да из Србије добије ону потпору, којој се из Цариграда није могао надати²⁾. Он се надао дакле, да ће помоћу Срба и оно нешто својих Грка лако моћи одржати Арбанасе у шкрипцу. Није му било тешко наћи потпоре у Србији. Будући и сам непријатељ Синошин, он нађе одмах савезника и пријатеља у лицу царице Јелене, којој је пак Нићифор био добро дошао, да е помоћу његовом уништи са свим онога, који је и њој задавао велике бриге. Само да буде вечити противник Синоши, и да га што већма гони, царица

Јелена обећа дати Нићифору за жену и своју рођену сестру Теодору¹⁾ Нићифор радо пристане на то, отера од себе прву жену Марију, кћер Кантакузенову, затвори је, па онда пошаље посланике царици Јелени, који са њом утврде услове савеза, и испросе за Нићифора Теодору. Ну Марија некако утекне из затвора, и оде у Мореју своме брату Мануилу²⁾. Арбанаси примете, да се то ради противу њих, па се е тога отворено побуне противу Нићифора, и затраже од њега, да поквари савез са српском царицом, и да врати натраг своју жену. Немајући при себи још српске помоћи, а бојећи се е једне стране свога шурака Мануила, а е друге силних Арбанаса, Нићифор мораде попустити јакој сили, па е тога врати прстен Теодори, која се после уда за Угљешу, брата Вукашиновог, а своју закониту жену дозове натраг к себи. „Ну срамоту, да му поданици његови Арбанаси овако законе прописују, а особито да своју владу и државу мора дуговати жени својој, није могао дуго сносити“. У то време, једна чета Турака³⁾ прешла је била у

¹⁾ Cantac. III. 317. — Du Cange — „Fam. dalm.“ p. 62. — Гласник XIII. 325.

²⁾ Ibidem.

³⁾ Ibidem.

V.

По прочитању акта министарства војног Абр. 680 и 2099 којима се тражи, да одбор одреди лица која ће оцењивати ствари што се за војену потребу набављају, одбор је одлучио, да суд општински поднесе одбору списак лица, способних за ову дужност.

VI.

По прочитању протокола лицитације Сбр. 3898 држане о чишћењу пијаца варошких у 1893 год одбор је решио, да се ова лицитација одбаци и друга распише, а да суд спреми нове погодбе за исту према добу године, у коме се лицитација држи.

VII.

По прочитању акта управе општине трошарине Абр. 2118, којим се предлаже, да исто повереништво, изабрано решењем одборским од 28. Децембра 1882 год. Абр. 12250, које прегледа рачун трошаринске за 1890 и 1891 год прегледа и за годину 1892, одбор је решио, да се ово повереништво разреши од дужности кад поднесе извештај о прегледним рачунима за 1890 и 1891 год. а да одборници г. г. А. Одавић, М. Велизарић, Мих. Д. Банковић, Ђ. Ж. Нешић и Гаврило Бркић, као одборски повереници проуче и прегледају, да ли је трошаринска такса наплаћивана правилно и на сву количину увезене робе подложне такси трошаринској. Тројица од њих могу пуноважно радити.

VIII.

На предлог председника општине одбор је решио, да за општину београдску потписују менице, по којима општина београдска дугује Народной Банци и по којима ће дуговати као акцентанти председник општине, Ђорђе С. Понаковић и Лазар П. Дашковић, одборници и као издавалац Ђоста Б. Михаиловић, одборник.

IX.

Председник износи одбору на решење молбу одбора госпођица за прикупљање прилога за пострадале од земљотреса.

По прочитању те молбе Абр. 2161, одбор је после поименичног гласања са 10 гласова против 9 (који су били за 1000 дин) — 4 пису гла салу — решио, да се одбору госпођица за прикупљање прилога за пострадале од земљотреса на име прилога изда из општине касе а из по-

зиције буџетом одређене на непредвиђене трошкове шест стотина динара.

X.

Одборник г. Андра Ј. Одавић моли да председник у идућој седници поднесе одбору извештај о томе, зашто је понова у Јануару месецу изабрата надзорна водоводна комисија; а одборник г. Ђ. Ж. Нешић моли, да се реши, који се предмети могу продавати на пијацама београдским.

Председник је изјавио, да ће у једној од идућих седница поднети извештај о надзорној водоводној комисији. Исто тако изнеће одбору на решење извештај повереништва о предметима, који се могу на пијацама оvd. продавати.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Збор. Данас је збор грађана београдских, на коме се има решити питање о поверењу или неповерењу данашњем општинском представништву.

Гласање ће се вршити по квартовима и на истим местима, где су и до сад одржавани зборови општински.

СТЕЧАЈ.

Оставком г. Михајла Стевановића, упражњено је место главног благајника општине београдске на које се овим стечај расписује.

Плата благајнику је по буџету 4.000 динара. Добро је ако кандидат буде вишан дуплом књиговодству и свима пословима, што спадају у дужност благајника.

Изабрати благајник има положити кауцију од 20.000 дин. у готовом новцу или у државним хартијама од вредности или у непокретном имању.

Писмене молбе са доказима о спреми имају се упутити на председника оп-

штине београдске најдаље до 10. Маја 1893. године.

Од суда општине вар. Београда 24. Априла 1893 год. Абр. 1795.

СТЕЧАЈ.

Суду београдске општине потребни су седам извршитеља.

Лица која желе да добију та места треба да имају ове погодбе:

а.) Да су доброг владања;

б.) Да су служили најмање као практиканти при судској, полицијској или другој којој власти;

в.) Да су у стању да положи кауцију од 1000 динара у готовом новцу или у хартијама од вредности.

Плата ће им бити 80 динара месечно а осим тога још и 4% од суме, коју по пресуди било кривичној било грађанској наплате и 1% од суме коју по решењу о забрани осигурају.

Ове ће им се процентне награде издати из касе општине на крају сваког месеца.

Рок пријаве је до 15. Маја ове године закључно.

Од суда општине београдске, 30. Априла 1893 год. Абр. 2352.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 7 априла 1893. год. у Београду.

по (СТЕНОГР. БЕЛЕЖКАМА)

Председник Госпо, одборници, После четири месеца и неколико дана ево нам је се дало понова прилика, да се састанемо на овоме месту, и да наставимо рад на пословима од којих смо насилно били отргнути. Ти послови вршени су на познати вам начин, а како, то ће се у току даљег рада видети. Што смо у стању да понова наставимо отпочете радове, имамо да захвалимо тој сретној околности, што је једва сада могло бити дато задовољење нашем протесту

Тесалију, ради пљачке. Нићифор се послужи том згодном приликом, и позове те Турке у помоћ, те поткрепивши њима своју слабију војску, удари свом силом на Арбанасе. Битка је била код места *Ахелос*, на десној страни истоимене реке (дан. Аспропотамуса). Али у том боју, изгубивши сву своју војску, и сам изгуби главу, год. 6866—1358, „пошто је владао, — вели еп. хроника, — три године, два месеца и неколико дана“¹⁾.

Намеће нам се питање: ко је у опште подетицао Арбанасе противу Нићифора, и ко их је предводио у овом боју, где они коначно сатиру свога противника? На то питање одговорићемо доцније, кад сазнамо: ко је био савезник Синишин, и који су њега потпомагали у његовим аспирацијама на престо српски. А сада да се вратимо деспоту нашем Синиши, који је испред Нићифора из своје деспотовине утекао у Касторију.

Дошавши у Касторију, деспот Синиша, веле епирски летописци²⁾, изабере варош *Костур* за своју резиденцију, па се у њој утврди, и заузме у околини многе гра-

дове и села. Њему се придруже Грци и Арбанаси из тих земаља, а и многи Срби, који су, сажалевајући стање српске царевине, у које је доведоше њени многи узурпатори, гледали у Синиши спасиоца круне и престола Душановог. Ту се сад Синиша стане озбиљно спремати, да одагле пође озбиљно на Србију, и да покуша, сам да спасе престо братовљев од домаћих разорилаца, кад му нејаки синовац не беше кадар да очува своју круну. За тај циљ он скупи војске 4—5000. Али пре него ће се кренути с војском из Касторије, Синиша је налазио, да треба себи да да и спољни већи углед, како би и тим спољним блеском примамно на своју страну и оне српске властелине, који му не беху пријатељи и помагачи, нити пак отворени непријатељи и противници његовим претензијама, већ били неутрални, те да и они сада гледају у њему достојног заменика Душановог, и спасиоца круне и престола његовог. Синиша је мислио: ако као цар Срба, Грка и Арбанаса, — дакле са истом царском титулом свога брата, пође да брани царство братовљево од разних узурпатора, да ће му та радња лакше испасти за руком. Стога он и изради, те га она његова сакупљена војска од Срба, Грка и Арбанаса *измени*

за цара свих Срба, Арбанаса и Грка. То је могло бити оне исте године, када је на њега напао деспот Нићифор епирски, и протерао га из његове деспотовине у Касторију, — дакле 1357. год. Јер одмах идуће године 1358., када се десила она битка код Ахелоса, у којој је Нићифор главом платио, — видићемо ниже, — Синиша није ни био у својој престоници. Костуру, већ при опсади Скадра.

Сад му је још ваљало, да га и највиша црквена власт призна и венча за цара Срба, Грка и Арбанаса, па да буде са свим спреман за извршење своје намере. Највиша црквена власт тада у Срба, која је имала права крунисавати и венчавати за цара, био је пећки патријарх. Али да ли је могао тај патријарх да крунише и Синишу за цара српског? Без сумње, онај исти патријарх, који је недавно крунисао за цара српског младога Уроша V, није могао одмах за тим ту исту услугу учинити и Синиши. Овај је, дакле, морао тражити другога, да му пареки венчац положи на главу. Ко би био тај други патријарх, који би могао венчати Синишу за цара? Да се обрати цариградском патријарху, Синиша није смео, јер би тиме, ступивши под скут онога патријарха, кога су Срби мрзели због анатеме, коју је он

¹⁾ Деспотине: „Еп. хроника“ 7. — Cantac. III, p. 119. — Hoppf. — „Hroniques gréco-romanes“ p. 529. — Roupueville — tom. V, p. 219.

²⁾ Ibid.

који смо били подигли противу онако незаконо, неправилне и партизанске радње пређашње управе вароши Београда, која нас је силом и најчигледнијим гажењем наших права са овога места отерала, што можемо прекинуте послове понова наставити, имамо на првом месту да захвалимо Његовом Величанству нашем младом Краљу, који је јуначким својим делом од 1. Априла укинуо дотадашњи насилни режим у земљи, и повратио у цулу важност устав законе и грђанска права, која су дотле била угрожена (Бурно: Живео! Живео!!)

(НАСТАВИТЕ СЕ)

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страном лице даје предетве и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

на њих и на њихова цара бацно, убио себи углед у очима и оних Срба, с помоћу којих се надао остварити своје намере. Трећег српског патријарха православног није ни било. Али га Синиша за ову потребу створи. Његова држава тада налазила се у области охридске архиепископије, која се у то време састојала из: „западне Македоније до реке Вардара, и целе Арбаније, од горњег полукруга Дрима, до границе старог Епира“¹⁾. Синиша наговори охридскога архиепископа да се оцени од пећке патријаршије, па га прогласи за патријарха охридскога, да му сва права и преимућства патријаршке власти, наравно само у границама своје државе, која се, како се види, састојала тада из истог рејона охридске архиепископије (изузимајући један део Арбаније, где је владао његов очух, деспот Комнен). Од овога новог охридскога патријарха, као год некада Теодор Комнен епирски у XIII. веку,²⁾ би венчан за цара Срби, Грци и Арбанаца. Деспот Си-

1) „Архиепископiя первой юстинiяны охридская, и ея мнiяне Юна жнiхъ Славяъ“ — Сочиненiе А. Л. — Москва 1867. год. — страна 55—56.
2) Норф — „Hroniques greco — romanes“ 529.

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

- а, За свирање муш. оркестра по кафанама, баштама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
- б, За свирање са певањем вештака од 1 концерта 5 д.
- в, За свирање женског оркестра (дамскапеле) 20 д.

II.

- а, За игранку у локалу I-ог реда 15 д.
- б, За игранку у локалу II-ог реда 10 д.
- в, За игранку у локалу III-ег реда 5 д.

III.

- а, За панораму на дан 5—10 д.
- б, За разне преставе и показивање вештина, дневно 10—50 д.
- в, За менаџерије и музеуме 5—15 д.
- г, Циркус од преставе 10—20 д.
- д, За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

V.

Сем овога наплаћиваће се још половина од гореозначене таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димњичарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-20 д.
- б) За неуздан шнархерд 0-20 д.
- в) За узидан „ 0-40 д.
- г) За велики узидан шнархерд у гостионици 0-50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0-20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака . . . 0-10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0-10 д.

- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0-20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-75 д.

II. Празњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра 10— д.
- б) Од акова 0-50 д.

III. Псестарина:

- а) Марка за пашче за годину дана . . 3— д.
- б) Обнављање изгубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу 7— д.
- б) Гроб за одрасле 12— д.
- в) Мала гробница 555-52 д.
- г) Велика гробница III. реда 998-39 д.
- д) Велика гробница II. реда 1099-32 д.
- е) Велика гробница I. реда 1684-57 д.

V. Мртвачка кола:

- а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12-90 д.
- б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 24-90 д.
- в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36-90 д.
- г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72-90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0-25 д.
- 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином 0-70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1-50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0-20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином 0-60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д.

Од суда општине београдске 28. Аугуста 1892. године Абр. 9449.

мем — Сивниша Неманић, год. 1337. На тај се начин и може објаснити, као што вели писац „Србских Комнена“¹⁾ та околност, како је охридска архиепископија одмах после смрти Душанове поново се обновила, и оцепила као независна од пећке патријаршије.

Исто тако може се мислити, да је тада при свом крунисању за цара, Синиша крунисао за краља и свога десетогодишњег сина *Михаила Дуку*, по примеру свога оца и брата. У неколико се то може нагађати и из једног записа у саборној цркви св. Аранђела у Костуру, приликом обновљења исте, од год. 1360, где се вели, да је црква та оправљена: „трошком најпреподобнијег Данила јеромонаха, за ипревињ, Симеона Палолога, и Сина му Дуке (Βασιλεύντος Σιμεών τοῦ Παλαιλόγου και τοῦ νιοῦ αὐτοῦ Δυκα).“²⁾

Тако се после смрти Душана, место једног господара, јављају више њих, који сви хоће да буду самостални и независни; место једнога цара јављају два, који подједнако полажу право своје на царску

круну, и подједнако теже: један да се одржи на царском трону, а други да га се дочепа.

Синиша је спремио све што му је требало, па да пође и да отме царски скиптар српски; војска је ту, титула царска такође; само сад: с које стране да пође на Србију?

IV.

Цар Симеон-Синиша (Немањић) Палеолог. (од 1357—1371. год.)

„Σιμεών εν Χριστῷ τῷ Θεῷ πατὴρ καὶ βασιλεὺς καὶ αυτοκράτορ Ρωμαίων καὶ Σερβῶν καὶ πατρὶς Αἰθιοπῶν, Ουγγαρίων ὁ Παλαιόλογος“.

Гласник XVIII. 201.

Пре него видимо с које стране цар Синиша удари на Србију, да видимо: који су били његови савезници и пријатељи, који су га потпомагали и ободравали у његовим претензијама и намерама.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

1) Гласник XVIII. 318.
2) Споменик краљ. Акад. IX. 27.